

Til § 7

Bestemmelsen er en videreførelse af § 5 a, stk. 2-5, i centralstyrelsesloven, som blev indført i 2000, og den fastsætter mulighederne for fratagelse af autorisation på grund af grov, typisk faglig forsømmelighed ved udøvelsen af hvervet. Bestemmelsen regulerer ligeledes Sundhedsstyrelsens mulighed for at fastsætte påbud over for sundhedspersonen.

Såfremt en autoriseret sundhedsperson har udvist alvorlig eller gentagen kritisabel faglig virksomhed, kan Sundhedsstyrelsen påbyde vedkommende at ændre denne. Virksomhedsområdet kan indskrænkes i de nævnte situationer. Hvis den autoriserede sundhedsperson ikke afgiver de oplysninger, som er nødvendige i forbindelse med sagen, kan sundhedspersonen også i denne situation fratages autorisationen.

Til § 8

Bestemmelsen i stk. 1, der er en videreførelse af § 7 i centralstyrelsesloven, giver Sundhedsstyrelsen mulighed for midlertidigt at fratage autorisationen i påtrængende tilfælde af overhængende fare.

Bestemmelsen i stk. 2 er ny. Den nugældende § 7 hjemler alene fratagelse af hele autorisationen på meget alvorligt grundlag. Kravet om, at der skal foreligge et påtrængende tilfælde af overhængende fare for patienterne, har vist sig i praksis at være ensbetydende med, at denne bestemmelse kun har kunnet anvendes i ekstraordinært få tilfælde, idet der skal foreligge en nærmest livsfarlig situation.

Med det nye stk. 2 skabes der hjemmel til at gribe hurtigt ind i situationer, hvor f.eks. en sag viser, at der er begrundet mistanke om grovere eller gentagen forsømmelse inden for et vist område af den pågældende sundhedspersons faglige virksomhedsområde, men hvor vedkommende ikke kan siges at være til fare for patientsikkerheden i alle aspekter af sin virksomhed.

Alternativet ville være, at der blev rejst en sag ved domstolene med anmodning om virksomhedsindskrænkning, men en sådan vil typisk tage nogen tid at gennemføre. Med det nye stk. 2, vil der noget hurtigere kunne gribes ind fra tilsynsmyndighedernes side. Forudsætningen for indgriben vil dog være, at der foreligger ikke blot en mistanke om faglig ukorrekt virksomhed, men at der er tale om fare for patientsikkerheden, og at det er påtrængende umiddelbart at varetage denne.

Med fare for patientsikkerheden sigtes her til fremtidige patienter. Der skal derfor være mistanke om, at mere fundamentale forhold ikke er i orden, så som rutiner, basal viden, og lignende, således, at man kan frygte at fremtidige patienter (også) vil blive udsat for

fejlbehandling. Det bemærkes, at der med »fare« ikke menes livsfare. Men på den anden side vil heller ikke enhver form for fejlagtig sundhedsfaglig virksomhed være omfattet af bestemmelsen. Det forudsættes, at der vil være tale om fejlagtig undersøgelse, diagnostisering, behandling og pleje, der medfører mén eller sygdomsforlængelse af en vis sværhedsgrad i forhold til patientens grundlæggende helbred. Systematisk negligering af prøvesvar vil således være omfattet af denne bestemmelse.

Som eksempel på en indskrænkning i medfør af denne bestemmelse kunne tænkes, at en sundhedsperson blev frataget retten til at foretage fedtsugninger, fortage omskæring af drenge, eller indsætte implantater, men gerne måtte foretage anden form for lægefaglig virksomhed. Eller man kunne fratage en læge retten til selvstændigt virke, således at vedkommende ikke måtte udføre lægefaglig virksomhed på egen hånd, men alene under en anden læges supervision.

Når Sundhedsstyrelsen har vurderet, om mistanken er begrundet, kan dette selvsagt resultere i, at enten var mistanken ikke begrundet, og i så fald ophæves virksomhedsindskrænkningen, eller også i, at mistanken er begrundet. Mistanken vil efter forholdene eventuelt skulle afklares ved sagens forelæggelse for Retslægerådet. Hvis mistanken herefter er begrundet, overgår den videre procedure til de sædvanlige regler for virksomhedsindskrænkning, eventuelt autorisationsfratagelse.

Bestemmelsen i stk. 3 om fuldstændig fratagelse af autorisationen, hvis vedkommende ikke overholder en pålagt virksomhedsindskrænkning, er ny, men svarer i sin konsekvens til andre regler i loven, hvor en sundhedsperson ikke overholder pålagte forpligtelser, f.eks. vedrørende påbud efter § 7, stk. 4.

Til § 9

Bestemmelserne i stk. 1-3 er en videreførelse af § 6 i centralstyrelsesloven og fastsætter proceduren for fratagelse af autorisation. Reglerne er karakteriseret af en høj grad af retssikkerhed for sundhedspersonen: Forelæggelse for Retslægerådet og ministeriet samt domstolsprøvelse.

Bestemmelsen i stk. 4, der er en videreførelse af § 8 i centralstyrelsesloven, regulerer anlæggelse af retssag om fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområde. Udtaget er dog bestemmelsen om, at den pågældende ikke kan afskediges fra en stilling på grund af fratagelse af autorisation eller indskrænkning af virksomhedsområde, før der foreligger en endelig domstolsafgørelse, idet vurderingen heraf tilkommer vedkommende ansættelsesmyndighed.